Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Til Vinterveiret (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: ”Udvalgte digte”, i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875156561088/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Tidt som Dreng jeg med dig rendte
Over Søens blanke Arm;
I dit Sneelag Fingren brændte,
Som ved Ovnens Lue, varm;
Dyngvaad du mig ofte sendte
Hjem fra Legens muntre Larm;
Slog mig tunge Hagl for Panden –
Og dog holdt vi af hinanden.

Har du evig dine Løier
Af at rokke paa mit Tag,
Blæse Træk i vore Køier
Og forstyrre Pumpens Drag –
Hvis det dig saa godt fornøier,
At du har en Sneebold færdig:
Nu, een Spas en anden værdig!

Kanepidsken kjækt dig smelder
Under Næsen sine Knald;
Gadedrengene og Bjelder
Lee dig ud i tusindtal;
Om din ringe Magt fortæller
Lirekassens Tonefald;
Flammen, der fra Ovnen lyser,
Som en Busemand dig kyser.

Tro ei, at din Storm fordriver
Blomstringsmodet med sit Skryd –
Naar den unge Mø os bliver,
Har vi Vaarens bedste Pryd;
Du, med dine lange River,
Samler kun den spredte Fryd.
Tæppet, strakt i Vintersale,
Blomstrer meer end grønne Dale.

See de unge Børn, de søde,
Flagrende i Dandsens Larm!